

densmester i svømning eller DGI's fremragende gymnaster, som turnerer verden rundt, både drengene og pigerne, så giver det os gejst til at dyrke noget mere idræt og til selv at komme ud og røre os lidt.

Vi har i Det Konservative Folkeparti altid været fortalere for at give idrætten de bedst mulige økonomiske vilkår, men så sandelig også de bedst mulige vilkår på alle mulige andre områder. Derfor var vi også fortalere for Team Danmark-ordningen, der blev vedtaget i 1984, og den har betydet en mindre revolution i eliteidrætten, som har fået mange flere internationale topplaceringer, end den har haft før.

Og vi vil godt være med til at videreføre den udvikling, så man kan blive med at sende nogle ambassadører ud i verden ikke blot på eliteområdet, men også når f.eks. DGI sender sine gymnaster til Sydafrika sammen med dronningen. For det har selvfølgelig en afsmittende virkning på breddeidrætten. Hvis eliteidrætten har gode vilkår, så trives breddeidrætten også godt, for det er denne store gruppe, man rekrutterer eliteidrætsfolk fra. Heldigvis har tre ud af fem danskere en eller anden form for tilknytning til idræt enten på det professionelle plan eller på motionsplanen.

Der har i det sidste års tid været sat meget fokus på eliteidrættens vilkår herhjemme. Desværre har ikke alle nyhederne været lige positive, og det har altså været på grund af, at skatteministeren eller i hvert fald hans embedsmænd har ført en ihærdig kampagne imod idrætsforeninger og idrætsudøvere.

Regeringen har ikke just vist sig at være en ven af idrætten og slet ikke af eliteidrætten, og der har været rejst en lang række spørgsmål om forhold, der vedrører meget store dele af eliteidrætten. F.eks. har den venstre side af Folketinget senest foreslået, at idrætsorganisationerne ikke længere skal kunne opretholde deres autonome status.

Jeg har heldigvis hørt, at kulturministeren ikke vil støtte det forslag, SF har stillet om belysning af regnskaberne, for vi kan ikke fra De Konservatives side acceptere en statslig styring af idrætten. Organisationerne er suverænt selvstændige foreninger, og de skal selvfølgelig fortsat behandles som sådanne; det er vi enige med kulturministeren i. For hvis man følger SF's forslag, vil resultatet blive, at idræt i Danmark vil blive en statsidræt som den, der eksisterede i de gamle regimer i Østeuropa, og det er selvfølgelig ikke vores mål.

Det er også derfor, at vi vender os imod enhver form for indblanding i idrættens arbejde, også når man dikterer, hvad f.eks. Team Danmark skal lave, og når man dikterer, hvad idrætsorganisationerne skal beskæftige sig med, hvad enten det drejer sig om de fremmedsprogede eller de handicappede og de socialt dårligt stillede.

I sidste uge fik Skatteudvalget den omtalte nye vejledning om moms på sportsområdet. Jeg skal her ikke undlade at nævne, at ministeren i et samråd i Skatteudvalget den 22. november sidste år lovede, at vejledningen ville være færdig inden jul. Men lad mig konstatere, at skatteministeren har taget skridt i den rigtige retning – det vil jeg godt pointere. Den tvivl, som forståeligt nok herskede i idrætsklubberne, skulle nu gerne være slut. Nu er der faste regler, og det er flot, og det er også godt, for problemet har jo været, at de 31 told- og skatteregioner har praktiseret reglerne forskelligt.

Vejledningen har skabt afklaring vedrørende en lang række tvistspørgsmål, men jeg er ikke enig i alle vejledningens punkter. Den har selvfølgelig skabt klarhed i momsforvirringen på idrætsområdet, men at man har fået klarhed, er jo ikke ensbetydende med, at det er godt nok.

Vejledningen viser med al ønskelig tydelighed, at der er brug for en revision på det her område. Vi vil derfor opfordre til, at skatteministeren udarbejder et egentligt lovforslag til ændring af momsloven, så Folketinget til efteråret kan fjerne de sidste urimeligheder på området.

Det er specielt reglerne for idrætsforeningernes benyttelse af hallerne og definitionen af professionelle spillere på holdene, der skaber problemer. Der skal være enkle og tydeligere regler, og der mangler en definition af, hvornår en udøver er professionel. Hovedreglen i dag er jo den, at der skal betales moms af entreindtægten, hvis der blot er én professionel spiller på banen.

Det kan skatteministeren så sige er en bagatel, der kan diskuteres, men vi mener, det er vigtigt, for det vedrører en masse klubber rundt omkring i det ganske land, som har store problemer.

Et andet aspekt, jeg noterede mig, da jeg læste den nye momsvejledning, var, at skatteministeren og resten af regeringen kan stemme for det lovforslag om momspromotion, som er blevet fremsat, lovforslag nr. L 206.

Skatteministeren talte godt nok meget modigt heroppe fra talerstolen for et kvarters tid siden,